

L kapitola 9.

[1] Ježíš svolal svých Dvanáct a dal jim sílu a moc vyhnánět všechny demony a léčit nemoci. [2] Poslal je zvěstovat Boží království a uzdravovat. [3] A řekl jim: "Nic si neberte na cestu, ani hůl ani mošnu ani chléb ani peníze ani dvoje šaty. [4] Když přijдете do některého domu, tam zůstávejte a odtud vycházejte. [5] A když vás někde nepřijmou, odejděte z onoho města a setřeste prach se svých nohou na svědectví proti nim. [6] Vydali se na cestu, chodili od vesnice k vesnici, přinášeli všude radostnou zvěst a uzdravovali. [7] Tetrarcha Herodes slyšel o všem, co se dalo, ale nevěděl, co si má myslet, poněvadž někteří říkali, že Jan vstal z mrtvých, [8] jiní, že se zjevil Eliáš, a jiní zase, že vstal jeden z dávných proroků. [9] Herodes řekl: "Jana jsem přece dal stít. Kdo to tedy je, že o něm slyším takové věci?" A přál si ho vidět. [10] Když se apoštolové navrátili, vypravovali Ježíšovi, co všechno činili. Vzal je s sebou a odešli sami do města Betsaidy. [11] Když to zástupy zpozorovaly, šly za ním; on je přijal, mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali. [12] Schylovalo se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: "Propusť zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože jsme zde na pustém místě." [13] On jim řekl: "Dejte jim jíst vy!" Řekli mu: "Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?" [14] Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: "Usadte je ve skupinách asi po padesáti." [15] Učinili to a rozsadili je všechny. [16] Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. [17] A najedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů. [18] Když se o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: "Za koho mne zástupy pokládají?" [19] Oni mu odpověděli: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří myslí, že vstal jeden z dávných proroků." [20] Řekl jim: "A za koho mne pokládáte vy?" Petr mu odpověděl: "Za Božího Mesiáše." [21] On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neřekli, a pravil jim: [22] "Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží i zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen." [23] Všem pak řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapřít sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. [24] Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej. [25] Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří? [26] Kdo se stydí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde v slávě své i Otcově a svatých andělů. [27] Žíkám vám po pravdě: Někteří z těch, kdo tu stojí, neokusí smrti, dokud nespasí království Boží." [28] Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. [29] A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. [30] A hle, rozmlouvali s ním dva muži - byli to Mojžíš a Eliáš; [31] zjevíli se v slávě a mluvili o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. [32] Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. [33] V tom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: "Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." Nevěděl, co mluví. [34] Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. [35] A z oblaku se ozval hlas: "Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouchejte." [36] Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Oni umkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli. [37] Když příštího dne sestoupili s hory, vyšel mu vstříc veliký zástup. [38] A hle, jakýsi muž ze zástupu volal: "Mistře, prosím tě, ujmi se mého syna, vždyť je to mé jediné dítě; [39] hle, zachvacuje ho duch, takže znenadání vykřikuje, a lomcuje jím, až má pěnu kolem úst; jen stěží od něho odchází a tak ho moří. [40] Prosil jsem už tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli." [41] Ježíš odpověděl: "Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě mám být s vámi a snášet vás? Přiveď sem svého syna!" [42] Ještě než k němu přišel, démon ho povalil a zkroutil v křeči. Ježíš pohrozil nečistému duchu, uzdravil chlapce a vrátil jej otci. [43] Všichni užasli nad velikou Boží mocí. [44] "Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí." [45] Oni však tomu slovu nerozuměli a jeho smysl jim zůstal skryt; proto nechápali, ale báli se ho na to slovo zeptat. [46] Přišlo jim na mysl, kdo z nich je asi největší. [47] Když Ježíš poznal, čím se obírají, vzal dítě, postavil je vedle sebe [48] a řekl jim: "Kdo přijme takové dítě ve jménu mém, přijímá mne; a kdo přijme mne, přijme toho, který mne poslal. Kdo je nejmenší mezi všemi vámi, ten je veliký." [49] Jan mu na to řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, jak v tvém jménu vyhání demony, a bránili jsme mu, protože tě nenásleduje jako my." [50] Ježíš mu řekl: "Nebraňte mu! Kdo není proti vám, je pro vás." [51] Když se naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, upjal svou mysl k cestě do Jeruzaléma [52] a poslal před sebou posly. Vydali se na cestu a přišli do jedné samařské vesnice, aby pro něho vše připravili. [53] Ale tam je nepřijali, protože jeho tvář byla obrácena k Jeruzalému. [54] Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: "Pane, máme přivolat oheň s nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?" [55] Obrátil se a pokáral je: "Nevíte, jakého jste ducha. [56] Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit." A šli do jiné vesnice. [57] Když se ubírali cestou, řekl mu kdosi: "Budu tě následovat, kamkoli půjdeš." [58] Ale Ježíš mu odpověděl: "Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil." [59] Jinému řekl: "Následuj mne!" On odpověděl: "Dovol mi Pane, abych šel napřed pochovat svého otce." [60] Řekl mu: "Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží." [61] A jiný mu řekl: "Budu tě následovat, Pane. Ale napřed mi dovol, abych se rozloučil se svou rodinou." [62] Ježíš mu řekl: "Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží."